

Implementace I

Jako systémová část politického
procesu

definice

- Není jednoznačná (Winkler s.19)
- Implementace jako proces realizace politického programu
- „...takové aktivity veřejných nebo privátních aktérů (jedinců a skupin), které jsou zaměřené na dosahování sestavy cílů vytvořených v předchozích politických rozhodnutích“ (Van Meter, Van Horn)

Systemový přístup

- David Easton, 1953
- Myšleno jako analytický nástroj
- Implementace jako proces uskutečňování politiky, na rozdíl od tvorby politiky
- Ve skutečnosti je mnohdy nemožné cíle a účel veřejných politik poznat na nějakém „konci“ etapy tvorby politiky.

Implementační deficit

- Často dochází k rozdílům mezi původně koncipovanými cíly a účely veřejné politiky a dosaženým stavem, resp. dokonce explicitně formulovanými cíli ve fázi implementace (reforma veřejné správy)
- Otázka úspěšnosti naplnění cílů politických programů.
- Nenaplnění původních očekávání
- Rozdíl mezi disponibilními kapacitami skutečné realizace a kapacitami potřebnými k dosažení žádoucího cíle

Úspěšnost implementace

- „...funkce interakcí mezi tvůrci politických rozhodnutí, iniciátory politických programů, administrativními úředníky, poskytovateli služeb a členy cílových skupin.“ (Lane, 1987)
- Přirozenou součástí realizace politického programu jsou konflikty a hledání konsensu.

Teoretické modely implementace

- Autoritativní model
- Participativní model
- Model koalice účastníků (coalition of actors)
- Nekonečně se učící model

Autoritativní model

- Zdůrazňuje zejména nástroje typu:
 - Směrnice
 - Nařízení
 - Plánování
 - Řízení
 - Hierarchie
 - Zodpovědnost

Participativní model

- Spoléhá spíše na nepřímé nástroje řízení jako je:
 - Stanovování cílů
 - Spontánnost
 - Vzdělávání
 - Adaptace
 - Vyjednávání
 - Spolupráce
 - Důvěra

Koalice účastníků

- Vychází z představy plurality „hráčů“, kteří se podílejí na aktualizaci konkrétní politiky a kteří spolu komunikují, vyjednávají, dosahují kompromisů, ale kteří současně sdílejí společný soubor hodnot a snaží se dosáhnout stejných cílů

Učící se model

- Ti, kteří ovlivňují politiku, optimalizují strukturu svých cílů a technik jejich dosažení ve snaze dosáhnout postupně co nejlepšího řešení (často metodou pokusů a omylů či prostou nápodobou)

„Žádnou politiku není možno uskutečnit...“

- s.68 (Public Policy in central Europe...)
- Setrvačnost a autonomie společenských procesů
- Komplexnost příčin a souvislostí
- Nejistota budoucího

Podmínky efektivní implementace centrálně stanovených cílů

- Jasně a konzistentní cíle programu
- Adekvátní teoretický kauzální model vlivu (impact-model)
- Právně strukturovaný implementační proces
- Angažování, s programem loajální a kompetentní implementující úředníci
- Podpora zájmových skupin a politických autorit, politická legitimita programu
- Stabilita sociálně ekonomických podmínek